

малко. Бѣлиятъ заякъ слабѣеше; хълбоцитѣ му почти се допираха, той нѣмаше вече сили дори носа си да размърда. Царкинята бѣше толкова слаба, че вече не ставаше отъ леглото. Тя държеше бѣлия заякъ въ своитѣ малки слаби рѣцѣ и двамата чакаха само смъртта.

Така отчаяна тя съобщи на своя народъ, че ще даде ржката и короната си на този, който, по нѣкакво чудо или какъ да е инакъ, я снабди съ четирилистна детелина, за да я избави отъ смъртъ, като спаси нейния заякъ.

*

Тогава феята отиде да намѣри малкото селянче, което тя обичаше. Тя го заведе, прѣзъ гората, до едно скрито мѣсто, запазено отъ непроходими храсти, дѣто имаше, безъ нѣкой да знае това, една поляна пълна съ четирилистна детелина.

Феята полуразтвори храститѣ съ своята прѣчица и младото момче се залови да бере детелина.

Много дни наредъ то носѣше въ палата пълни колички детелина. За по-малко отъ една седмица заякътъ напълнѣ и царкинята оздравѣ.

И тъй като младото момче бѣше красиво, а и феята го бѣше сама причесала и облѣкла, царкинята се ожени за него не само отъ благодарностъ, но и защото ѝ хареса.

*

Царкинята не се боеше вече за своя животъ и затова остави заякътъ да яде каквото иска. Но заякътъ, прѣситенъ на четирилистна детелина, погълна толкова много салата, зеле и моркови, че умрѣ отъ прѣяждане.

Отъ френски Т. Христовъ

Остроумна мома

(Народна приказка)

Единъ баша тръгналъ да избира снаха отъ друго село, защото въ неговото не му харесвали. Той спрѣлъ прѣдъ чешмата, дѣто моми и невѣсти наливали вода, и запиталъ:

— Не знаете ли въ вашето село нѣкоя мома хитра и разумна, та и съ заобиколки да ѝ говоришъ, пакъ да се сѣща, какво искашъ да ѝ кажешъ?

— Знаемъ, знаемъ — отговорила една жена. — Такава мома живѣе хей въ оная кжшица на края. Ама тя е много дяволита. Едвали ще разберешъ отъ приказкитѣ ѝ.